

Департамент культури, туризму, національностей та релігій
Запорізької обласної державної адміністрації
Комунальний заклад "Запорізька обласна бібліотека
для дітей "Юний читач" Запорізької обласної ради

**За творчістю сучасних українських письменни-
ків**

Випуск III

Інформаційно-методичний матеріал

Запоріжжя

2026

Поезія, яка веде нас крізь війну: за творчістю сучасних українських письменників. Вип. III : інформаційно-методичний матеріал / укладач О. Д. Булатня. – Запорізька обласна бібліотека для дітей «Юний читач». – Запоріжжя, 2026. – 24 с.

Інформаційно-методичний матеріал знайомить з віршами та біографіями українських поетів, які пишуть про російсько-українську війну 2014-2026 рр. Містить сценарій, який може бути використаний працівниками бібліотек та освітніх закладів для організації заходів з патріотичного і громадянського виховання, та бібліографію. Розрахований на бібліотечних і педагогічних фахівців та широке коло читачів.

Укладач

Ольга БУЛАТНЯ

Редагування
та комп'ютерна верстка

Людмила ВЕСЕЛОВА

Відповідальний за випуск

Олена ЛІТВАК

Поетам треба говорити

за тих, хто уже не скаже

Павло Коробчук

Протягом дванадцяти років війни в Україні сформувалося ціле покоління авторів, які пишуть воєнну поезію і таким чином знаходять можливість у віршах висловити свій унікальний досвід, задокументувати події у творчій формі. З початком повномасштабного вторгнення рф цей жанр розвивається дуже швидко.

Поезія – це робота душі. Вона дає особливий ресурс віри. Бо молитва з нею співприродна. І саме тому, що поезія посилює віру, а значить, і силу духу, вона дає ресурс чинити неможливе, дає ресурс для подвигу. Тому віра, поезія, подвиг – так близько одне коло одного. Тому з найдавніших часів так близько одне коло одного – герой і пісня, яка його надихає. Під час війни поезія, пісня, молитва – єдине, що залишається, що тримає. Згадайте спів у метро під час ракетних обстрілів, вірші і молитви на стінах будинків та бомбосховищ. Поезія допомагає пережити трагедію та зберігає пам'ять про мужність українців.

Сьогодні поезія – ще й спосіб поширення інформації, бо практично за кожним текстом стоять реальні події війни. Часом вірш стає приводом для розмови, яка заповнює інформаційні прогалини, особливо це стосується іноземної аудиторії. Глибше пізнання України завдяки присутності українських поетичних голосів у світовому культурному просторі посилює її підтримку.

У 2024-2025 рр. вийшли два випуски інформаційно-методичного матеріалу «Поезія, яка веде нас крізь війну: за творчістю сучасних українських письменників». Ми продовжуємо знайомити вас у третьому випуску з біографіями та віршами поетів, які пишуть про війну. Пропонуємо розробку сценарію про їхню творчість.

Поетичний радар «Поезія – це зброя, яка надихає воїнів»

Орієнтовний сценарій

(У заході беруть участь двоє ведучих та двоє читців)

Перший ведучий: Сьогодні для багатьох українців питання свободи та волі є важливими, як ніколи. Виповнилося дванадцять років з початку російсько-української війни, п'ятий рік триває повномасштабна війна. П'ятий рік всенародного спротиву, боротьби за кожен клаптик нашої землі, за волю та незалежність. Весь цей час Збройні Сили України боронять країну, перешкоджаючи її роз'єднанню. Вони демонструють кращі риси захисників Батьківщини, а український народ – свою незламність.

Другий ведучий: Під час війни мова народу стає іншою. Сьогодні вона надзвичайно сильна у своїй виразності. Покоління українських поетів, яке зараз переживає

війну, через вірші намагається не тільки висловлювати свої почуття та емоції, а й осмислювати трагічні події.

Ми познайомимо вас з поетами, які пишуть про побачене, пережите, втрачене – про все те, що болить сьогодні кожному з нас. І об'єднує їх творчість насправді не війна, а любов до рідної землі і бажання перемогти.

Перший ведучий: Поет, що пише під псевдонімом Anatoliy Anatoliy – військово-службовець ЗСУ, який багато років захищає державу від російського вторгнення. Цей автор зберігає анонімність, і ми не знайдемо його фотографій в соціальних мережах. Відомо лише те, що народився він 21 серпня 1970 року на Волині, і перша його вища освіта – філологічна, закінчив Волинський національний університет імені Лесі Українки. Має тридцятирічний військовий стаж і звання – полковник. Свої вірші публікує на Facebook-сторінці, і саме завдяки сотням перепостів країна дізналася про свого визначного поета. Окремі його твори були опубліковані у збірниках та антологіях «Я в серці маю те, що не вмирає : альманах творів учасників АТО/ООС», «Альманах 2023. Конкурс воєнної поезії пам'яті Гліба Бабіча. Конкурс воєнної короткої прози», «#Голоси. Антологія військових письменників», «#Фронтмени. Антологія мілітарної поезії», «In principio erat Verbum. Україна: поезія війни». У 2025 році у видавництві «Білка» вийшла з друку перша збірка поета під назвою «Між небом і війною».

До збірки увійшли вірші, написані протягом десяти років, коли життя країни поступово змінювалося. У віршах Anatoliy Anatoliy – досвід людини, яка давно бачить війну зблизька і перетворює свій страх, біль і любов на слово. Автор поєднує особисті переживання з темами людської гідності та внутрішньої свободи, створюючи атмосферу, яка змушує зупинитися та замислитися. Послухаємо його вірш про початок повномасштабного вторгнення.

Перший читець:

На північному напрямку спокій, замріяна тиша,
вітер ледве колише розмиті зіпсовані сні.
О четвертій приходьте, причинні, я вас не залишу,
о четвертій чекатиму вас, за п'ять днів до весни.
За п'ять днів до весни я вже буду безмірно спокійний
і холодний, мов крига, увічнена у мерзлоті.
О четвертій приходьте, безбожники і божевільні,
я зустріну вас ніжно у тихій нічній темноті.
О четвертій оглянущу дідівське розоране поле,
за п'ять днів до весни ще послухаю шепіт вітрів.
Мій чорнозем вас жде, вас чекають могильні престоли.

Ви приходьте, убогі, лишайте тут ваших мерців.

Перший ведучий: Цей неймовірно сильний та емоційний вірш нагадує нам, що ми відчували, коли почалася війна. Але як тоді, так і сьогодні ми впевнені в нашій перемозі, бо захищаємо рідну землю і наше право на вільне життя.

Збірка «Між небом і війною» відкриває перед нами світ глибоких емоцій солдата, який говорить не про подвиги, а про життя між небом і землею, між буденністю й вічністю. Кожен вірш містить цілий світ: біль утрат, радість перемог, спогади про дім, ніжність до коханої, очікування ранку після обстрілів, пам'ять про тих, хто задля перемоги віддав своє життя. І хоча у віршах поета – війна без прикрас, але в них є і надія на те, що світло переможе.

Відчувається, що автор добре знає світову літературу, бо деякі його вірші є перекладом літературних творів зарубіжних письменників, а деякі пов'язують з дійсністю героїв українських казок – Івасика-Телесика та Котигорошка, які неодмінно переможуть зло у вигляді Змія. Сьогодні зло знову завиває «сиренами між хмарами над містом» – пише автор, але «ця казка скоро скінчиться, синоч, залишилося лиш кілька сторінок, ще трошки, моє сонечко, ще трошки...». Віримо у це й ми. Послухаємо ще один вірш поета.

Перший читець:

Віддавайте всі довгі мечі та іржаві ножі,
викидайте забруднені кров'ю щербаті сокири.
Металеве начиння кладіть на пусті стелажі,
залишайте старі непотрібні бушлати й мундири.
Замальовуйте літери на дерев'яних щитах,
зафарбовуйте древні обітниці, клятви і гасла.
Відрізайте вітрила, зіпсовані на кораблях,
розбивайте ікони, різдвяні потріскані ясла.
Не розказуйте притчі про ваші колишні бої,
не співайте балади про давні далекі походи.
Виливайте отруту з убитої вчора змії.
Відривайте нашивки, медалі, хрести, нагороди.
Позбавляйтесь усього важкого, всіх лат і забрал.
Виринайте із себе у небо, нічого не бійтесь.
У вас є лише крила. Їх поки ніхто не забрав.
Бийтесь!

Перший ведучий: У нас є лише крила. І ми б'ємося вже багато років проти страшною і жорстокою сусідньої країни. Вселенська битва між добром і злом відбувається

зараз на території України. І хоча вірші Anatoliy Anatoliy дають змогу читачам відчувати кожен момент нашої непростой дійсності, вони і зцілюють і надихають, бо вирізняються чесністю, щирістю і глибиною.

Поезії Anatoliy Anatoliy читають напам'ять відомі актори і прості люди, також на його вірші вже створено багато пісень. Пропоную послухати пісню «Лелеки» у виконанні Вікторії Славінської, авторки музики та виконавиці у жанрі авторської пісні з м. Дніпро. Музику до цього вірша вона написала сама після чергового жорстокого обстрілу її рідного міста.

<https://www.youtube.com/watch?v=c3ceBLphT8I>

Другий ведучий: Артур Дронь – український поет, письменник, військовослуж-

бовець. Народився 31 грудня 2000 року в селі Воскресинці Рогатинського району Івано-Франківської області, а з п'ятирічного віку жив у сусідньому селі – Підмихайлівцях. Під час Революції Гідності, у віці 13 років, брав участь у місцевих патріотичних заходах разом із однокласниками та вчителями. У підлітковому віці значний вплив на нього справила художня література про війну, зокрема твори Ернеста Гемінґвея та Еріха Марії Ремарка, чий роман «На Західному фронті без змін» вплинув на його сприйняття війни.

Закінчив факультет журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка у 2021 році і з того часу живе у Львові. У 2020-2021 рр. працював у студентському відділі ЛНУ ім. І. Франка, потім – івент-менеджером у «Видавництві Старого Лева».

З початком повномасштабного вторгнення пішов добровольцем у 125-ту окрему бригаду територіальної оборони ЗСУ. Брав участь у бойових діях в Донецькій, Харківській та Запорізькій областях. Восени 2024-го отримав тяжке поранення, відтоді перебував на лікуванні та реабілітації, влітку 2025 року звільнений зі служби.

Дебютував як поет в 2020 році збіркою віршів «Гуртожиток №6». Перебуваючи на фронті, Артур Дронь продовжував писати вірші. У 2023 році опубліковано другу збірку – «Тут були ми», написану на основі фронтового досвіду. У 2025 році вийшла з друку книга короткої прози «Гемінґвей нічого не знає». Вірші поета перекладені на десять мов, а книжка «Тут були ми» вийшла у Швеції, Норвегії, Великій Британії, Польщі й готується до друку ще в кількох країнах.

Сам поет говорить: «Мені важливо підкреслювати – головне не те, що тут була війна, а те, що тут були ми. Що все це сталося саме з нами, і саме ми жили у цей час. Страждали,

боролись, любили, захищали, хоронили друзів, заново вчилися говорити. Були тут і не пішли звідси». Послухаємо вірш із збірки «Тут були ми».

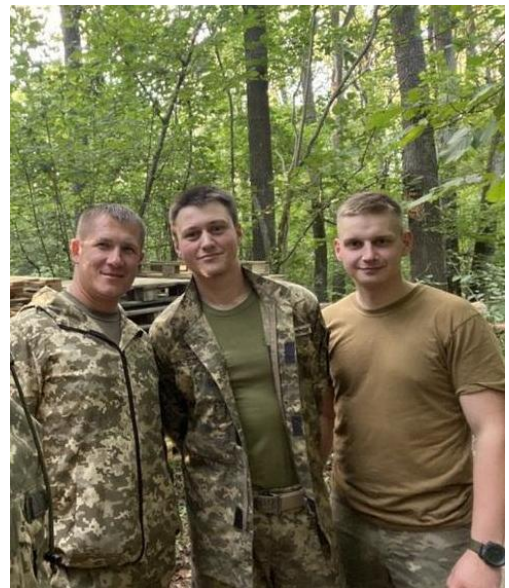
Другий читець:

Коли ми скидаємо бронежилети,
шоломи, бушлати, куртки, рукавиці,
і їмо мандарини біля буржуйки
і робимось схожими на дітей,
я інколи думаю,
що ти десь у сусідній кімнаті.
У селі
якась жінка з місцевих
сказала дитині: «Синочку!»
Але кожен із нас
озирнувся.

Другий ведучий: Чоловіки, які пішли захищати Україну, були різного віку, але серед них були і дуже юні, як Артур, якому на момент вторгнення виповнився 21 рік. Вони реагували на кожне слово «Синочку», згадуючи свої матерів. Це майстерно зумів передати юний поет у кількох рядках свого вірша. Попри жорстоку дійсність війни, Артур Дронь зберіг здатність відчувати себе дитиною. Про це ще один його вірш.

Другий читець:

Взуття, броня, кевларові шоломи.
Хто ми?
Ми діти.
Хай ця земля ввійде нам в груди
і буде
боліти.
Хай ця земля кровить, як рана.
Незнана.
Знайома.
Хай нам не клинять пе-ка-еми.
Де ми?
Ми вдома.

Другий ведучий: «Можливо, хороші поети – це ті, хто може краще в собі відкопати оцю здатність бути дитиною», – припускає Артур. Книга «Тут були ми» – не про війну, а про людей, які «люблять більше, ніж бояться». Про любов, яка не закінчується навіть там, де закінчується життя. Любов є тим, що робить людину дійсно людиною. А на війні це жертвна любов, або любов заради інших. І хоча любов зараз найчастіше перебуває на межі між життям і смертю, вона є всевишньою, триваючи у пам'яті тих, хто любить. Послухаємо ще один вірш поета:

Другий читець:

Перед межею збережи
оцю Любов,
як ріст ожин.
Сержантську відданість.
Дитячу, собачу.
Цей плач, який
не переплачу.
Дійти до меж,
окреслити сліди.
Тримати межі
і триматись разом.
І залишитись в жовтні назавжди.
Як за наказом.
Бо ця Любов,
що як тупі ножі,
гірка Любов,
яка стає твоєю,
тримається на тих,
хто на межі.
І тих,
хто за межею.

Другий ведучий: У Артура Дроня є вірші не тільки про військових. Є від імені цивільних, звертання і прощання з загиблими, розмови з дітьми або слова дітей. «Мені було важливо наголосити, що весь наш біль спільний. Ми по-різному бачимо війну, по-різному проживаємо, але ніхто з нас не є з цим болем сам. Оцю спільність голосів мені хотілося вкласти і у зміст, і у назву книжки», – говорить поет.

Вірш Артура Дроня «Лука» поклав на музику відомий український композитор та співак Віктор Морозов. Послухаємо цю пісню.

<https://www.youtube.com/watch?v=Zx6ow6fVfoU>

Перший ведучий: Людмила Горова – українська письменниця та перекладачка. Народилася 15 вересня 1975 року в с. Воробіївка Хмельницької області. Закінчила Вінницький національний медичний університет ім. М. Пирогова, пройшла інтернатуру в педіатрії. Працювала в торгівлі, медичною представницею та бізнес-тренеркою в фармацевтичних компаніях.

Перший свій вірш написала в першому класі, потім були вірші підліткового періоду. Вже у дорослому віці несподівано для себе стала дитячою письменницею. По-

чалося з перекладу дитячих пісень з англійської мови для YouTube-каналу «Першосвіт». Потім друкувалася в журналі «Пізнайко» і стала авторкою чотирьох дитячих книжок: «Віршенята-кошенята», «Віршинки», «Конотопська абетка», «Ми вареники ліпили».

22 квітня 2022 року Людмила Горова на своїй сторінці в Facebook запостила вірш «Враже», який за лічені години набув неабиякої популярності. Написався він, коли відкрилося те, що робили росіяни на окупованих територіях, і висловив на той момент почуття тисяч людей. «Пишу, звертаючись до міфології та містицизму, до нашого коріння й архетипів. Так, щоб тіло від слів вібрувало» – говорить Людмила. Згодом рівненський альт-поп гурт «Енджі Крейда» опублікував на YouTube однойменну пісню за цим віршем. Вона стала хітом і зараз має мільйони переглядів. Послухаємо її.

https://www.youtube.com/watch?v=cdEEffF7_rU

Перший ведучий: Пісня стала справжнім закляттям, яке обрушують на ворога. Її ритм, жорсткі слова і заворожуюча музика подібні до стародавніх заклинань і намовлянь, тож відгукнулися у серці кожного українця, як своєрідний генетичний код. Це передрікання неминучої кари ворогу за кров, втрати й біль.

«Приємно, коли бачу, як росіяни з жахом реагують на мої вірші. Та більше задоволення приносить те, як українські жінки кажуть, що від моєї поезії їм легше дихати» – пише авторка вірша. Він був перекладений польською, англійською, німецькою, білоруською, чеською, грузинською, італійською, іспанською, арабською, японською і французькою мовами.

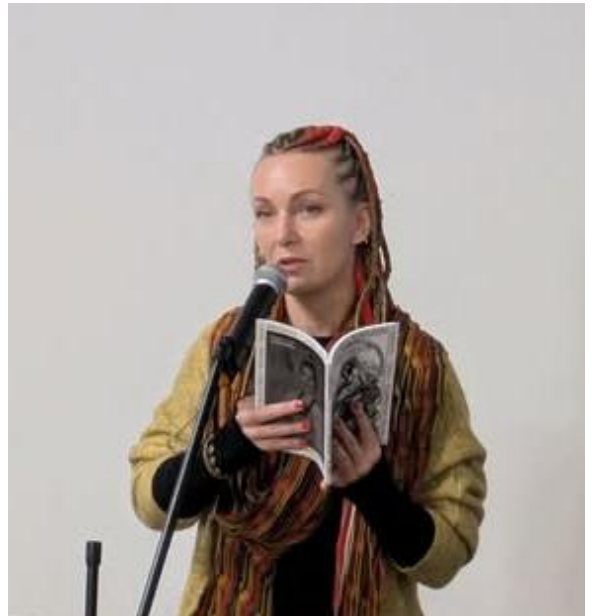
29 травня 2022 року вірш прозвучав на виставі «Смак сонця» – анімалістичній притчі про війну, поставленій за п'єсою Олександра Вітра. Укрпошта за мотивами цього вірша випустила дві марки, також з'явився шеврон «Буде тобі враже так, як відьма скаже».

Після початку повномасштабного вторгнення Людмила Горова разом з маленькою донькою виїхала за кордон і тільки у 2025 році змогла повернутися в Україну. Сум за Батьківщиною, родиною і рідним домом виливався у віршах. Послухаємо один з них.

Перший читець:

Мені із дому передали дім,
Котячі вуса, квіти з підвіконня.
Дім плакав, що в розлуці ми із ним.
Не плач, мій доме. Стрінемось в Херсоні.
Він плакав, що довкола бур'яни,

Паркан упав, орнамент вицвів грецький,
Що все мене чекає він з війни.
Не плач, мій доме, стрінемось в Донецьку.
Він згадував дитячі голоси,
Він мовчки плакав і мовчанням мучив,
Не дорікав, нічого не просив.
Не плач, мій доме, стрінемось у Бучі.
Він плакав, що його уже нема,
Що тільки злива на фундамент хлюпа,
Що день і ніч навколо лиш пільма.
Не плач, я повернуся в Маріуполь.
Не плач, цей наш багрянний листопад
Не буду дарувати я нікому.
Не плач, я поверну тебе назад,
Мій доме. Поверну тебе додому.

Перший ведучий: Ми повернемо назад всі наші втрачені території і наші будинки. Ми навчилися починати все з нуля, підтримувати одне одного у найтемніші часи та боротися за право на існування. Ворог хоче знищити нас, але ми стоїмо. Завдяки кожному, хто не здається.

У 2022 році вийшла з друку збірка віршів Людмили Горової «Сію тобі в очі». Деякі вірші з неї добре відомі як в Україні, так і за її межами. «Кожен із цих віршів, народжуючись, давав мені маленьке зцілення» – говорить авторка. Тематичним осердям збірки стало життя і долі українських жінок під час російсько-української війни. З одного боку, вони матері, берегині, відьми, з іншого – волонтерки і бійчині. Активні дії для захисту своєї землі, родини, дітей; наполегливість, витривалість, здатність змінюватися заради виживання сім'ї, роду, нації – такі якості демонструють зараз наші жінки. Мотив віри в силу духу українців та післявоєнне відновлення рідної землі звучить у вірші Людми Горової «Бережіть себе, рідні». Послухаємо його.

Перший читець:

Бережіть себе, рідні,
У нас ще багато роботи.
Перемога поставить лиш крапку у кроках назад.
Відкричати у снах, відболітися ранами доти,
Доки знову зведемо наш дім і віродимо сад.
Відридати в обіймах чужих за понищенням раєм.
Навіть втративши все і усіх в лютий прірві зими.
Може здатися нам, що нікого вже поруч немає,
Але ми – не ніхто, ми – були, є, і будемо – МИ.
Бережіть, себе, рідні. В нас ще так багато роботи –
Бути, дихати, жити до дна кожну мить,

Відігрітися душами
Від попелища скорботи
І любити,
Любити,
Любити.
ЛЮБИТЬ!

Другий ведучий: Максим Кривцов – український поет, фотограф, громадський діяч, учасник російсько-української війни.

Народився 22 січня 1990 року в м. Рівне. Навчався в Рівненських загальноосвітніх школах № 23 та № 28. Займався спортом, грав на гітарі, обожнював котів та любив фіалки. Закінчив Рівненський технікум технологій і дизайну за спеціальністю «Вироб-

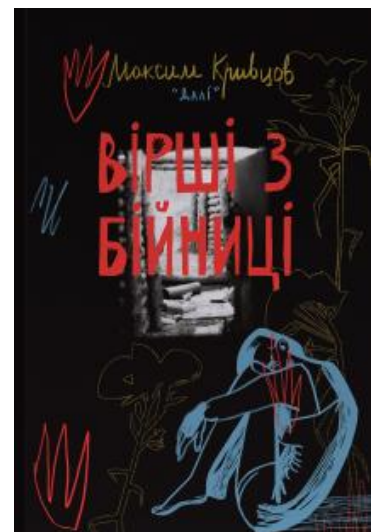
ництво нетканих текстильних матеріалів», потім – Київський національний університет технологій та дизайну, де вивчав проектування взуття та шкіряних виробів. Працював на Рівненській фабриці нетканих матеріалів продавцем-консультантом, помічником майстра ательє, навчав дітей фотографії у пригородницькому клубі «Строкати єноти».

Учасник Революції гідності. З 2014 року воював як доброволець у складі ДУК «Правий сектор» (2014-2015), згодом – старшим кулеметником у бригаді швидкого реагування Національної гвардії України (2016-2019). Мав позивний «Далі». Максим був оператором двох короткометражних фільмів – «Перемир'я» та «Буду повертатись», що були зняті в Пісках Донецької області у 2015 році. Після демобілізації став контент-менеджером Центру реадптації та реабілітації учасників АТО та ООС «ЯРМІЗ» та копірайтером Veteran Hub.

З початком широкомасштабного російського вторгнення Максим Кривцов знову вступив до лав ЗСУ. Учасник боїв за Київщину, Харківщину, Херсонщину, Луганщину і Донець-

ччи-
нуhttps://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D1%80%D0%B8%D0%B2%D1%86%D0%BE%D0%B2_%D0%9C%D0%B0%D0%BA%D1%81%D0%B8%D0%BC_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87 - cite note-:2-7. Загинув 7 січня 2024 року під час виконання бойового завдання у Харківській області. Разом з ним загинув і його рудий кіт, якому він присвятив вірш.

Вірші писав з підліткового віку. Поезії Максима друкувалися у збірках «Книга Love 2.0. Любов і війна», «Там, де вдома: 112 віршів про любов та війну», «Колискова 21-го століття Vol. 1: що тебе заколисує?». У 2023 році ви-

йшла з друку довгоочікувана авторська збірка поезій «Вірші з бійниці». Вона була визнана однією з найкращих українських книжок 2023 року за версією українського ПЕН. Послухаємо вірш з неї.

Другий читець:

І коли
смородина сонця
упала за горизонт
я взяв
усі свої речі
усе своє життя
і рушив автостопом
по автостраді:
війна.
Коли мене запитали
яка година
я відповів: війна.
Напевне
варто писати зрозумілі лінійні вірші
про зрозумілих лінійних людей
та навколо все поламане
наче старий годинник.
Коли мене запитали
яка пора року
я відповів:
темрява
чорна
як посмажене зернятко.

Чую гуркіт
думаю: снаряди
це просто хтось прийшов
і стукає в металеву хвіртку
відчини
відповідають мені
не бійся.
Коли мене запитали
скільки мені
я відповів:
зовсім
коли мене запитали
з чого ти

я відповів:

з піску.

І поки ти ховаєшся в погребі

небо небачено-красиве

і поки ти дихаєш сирістю

надворі цвітуть абрикоси

шкода

що цей час не компенсують

наче у футболі.

Я вирушив автостопом

я взяв всі свої речі

все своє життя

всі свої сни та любов

забувши дещо

себе.

І коли мене запитують

звідки ти

я скажу

що з туману

і коли мене спитають

як тебе звати

я промовчу

не пам'ятаю.

Врешті

хтось продовжує стукати в хвіртку

піду

відчинятиму.

Другий ведучий: Вірш автобіографічний, бо все змінилося для Максима Кривцова, коли прийшла війна. Він обрав для себе шлях воїна. «Війна – це жахлива, абсурдна та зовсім нелогічна річ. Однак вона – одна зі стихій, які щоразу починаються знову», – наголошував поет.

«Вірші з бійниці» Максима Кривцова – це щира і потужна збірка поезій, створених на передовій. Рядки, написані у складні воєнні часи, пронизані реаліями війни, смутком втрат і неймовірною силою духу. Кожен вірш – це погляд з бійниці, через яку автор бачить не лише війну, але й надію, віру, життя. Це не просто поезія, а відображення історії, яка пишеться просто зараз. Послухаємо уривок з його вірша.

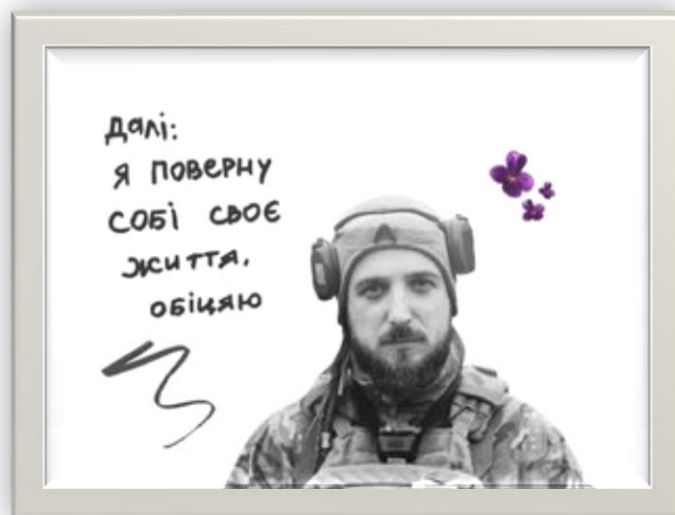
Другий читець:

війна пахне словами

пахне дітьми ненародженими

і народженими шляхами

океанами пороху
для виходу назовні
не зовсім словами – голосом
жовтий скотч
ти намотуй його чим більше
за ним бо судитимуть.
замітає сніг сліди у парках пам'яті
перед бійницями зору
і страшно подивитися
але ти очей своїх не відводиш
і бачиш як йдуть вони військом
і минають Голгофу
і знову минають
по колу ідуть
котре століття
і скотч лиш жовтить
чекаючи часу
щоб бути замість сонців
ідемо за ними?

візьми лиш за руку мене і стисни як зброю.

Другий ведучий: Вірші Максима Кривцова про війну вражають глибоко й залишаються в серці назавжди, бо написані в епіцентрі подій, на «нулі». Вони дають нам можливість глибше усвідомити, що там відбувається. «Життя – це випадковість. Смерть – це випадковість. Любов – це закономірність» – написав Максим Кривцов, ніби наперед заспокоюючи всіх, хто тужитиме за ним. Він був щирою людиною, вмів бути поруч, цінував дружбу. Гідно жив і загинув як воїн, але від цього не легше. Ми втратили за роки війни вже десятки українських письменників. «Що таке війна? Я відповім – імена», – це теж слова Кривцова. І так воно і є. Імена наших загиблих героїв, про яких ми не повинні забувати.

Максим Кривцов нагороджений званням Герой України, а також орденами і медалями. Він став лауреатом літературної премії імені Уласа Самчука. У 2025 році у видавництві «Наш Формат» вийшла книга «На мінному полі пам'яті», створена на основі його щоденників, есеїв, оповідань та віршів.

Багато українських співаків та гуртів виконують пісні, покладені на вірші Максима Кривцова: співачка Vivienne Mort – «Не ходи ти тут, не ходи», гурт «Adm:t» – пісню «Завтра». А лідер гурту «Yurcash» Юрій Юрченко написав кілька пісень на поезії Максима Кривцова: «Панівна висота», «Він в ЗСУ, вона в ТрО», «Жовтий скотч». Остання стала саундтреком до фільму «Наші котики». Пропоную її послухати.

<https://www.youtube.com/watch?v=1CW0vayxGM8>

Перший ведучий. Юлія Мусаковська – українська письменниця та перекладачка. Народилася і мешкає у Львові. У 2005 році з відзнакою закінчила факультет міжнародних відносин Львівського національного університету імені Івана Франка. З 2007 року працювала у сфері маркетингу та комунікацій в галузі інформаційних технологій. Виступала як спікерка на професійних подіях, є запрошеною лекторкою у Львівській бізнес-школі Українського Католицького

Університету.

Перша добірка поезій Юлії Мусаковської була опублікована у альманасі «Київська Русь» у 2008 році. Пізніше друкувалася у виданнях «Золота доба», «Київська Русь», «Четвер», «Літературна Україна», «Березіль», «Нова проза», «Кур'єр Кривбасу» та інших. Дебютна збірка поезій, яка називалася «На видих і на вдих», вийшла у 2010 році у видавництві «Факт». Того ж року Юлія Мусаковська стала лауреаткою кількох літературних премій, зокрема премії конкурсу видавництва «Смолоскип», завдяки якій була видана збірка «Маски» (2011), а також першої премії конкурсу DICTUM від видавництва «Крок», в результаті якої з'явилася третя поетична збірка – «Полювання на тишу» (2014).

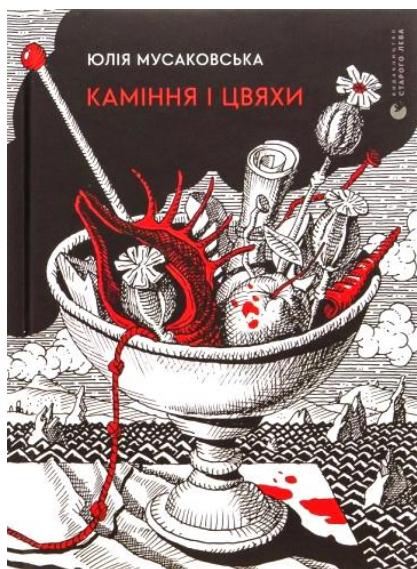
У 2015 році у Видавництві Старого Лева вийшла з друку книга її поезій «Чоловіки, жінки і діти» в художньому оформленні Art Studio Agrafka. Наступного року збірка здобула нагороду в номінації «Найкращий дизайн року» на фестивалі «Книжковий Арсенал». У 2021 році вийшла книга Мусаковської «Бог свободи». Ця поетична збірка увійшла до списку найкращих книжок 2021 року Українського ПЕН та до каталогу видань New Books From Ukraine 2021, рекомендованих до перекладу Українським інсти-

титутом книги. Книга була номінована на Національну премію України імені Тараса Шевченка (2024) та включена в короткий список Премії Львова.

Вірш Юлії Мусаковської про реалії повномасштабного вторгнення росії в Україну «Такі незручні, такі страшні вірші...», написаний у березні 2022 року, переклав англійською американський історик, професор Тімоті Снайдер і прочитав його у лекції свого курсу з історії України для Єльського університету.

У 2022 році в Польщі вийшла друком її двомовна збірка «Залізо / Żelazo».

Наступна поетична збірка – «Каміння і цвяхи», ви-

йшла у світ у 2024 році у Видавництві Старого Лева. Книга є осмисленням реалій життя, поділена на символічні частини «до» та «після» 24 лютого. Місія поезії в ній осмислюється як вбивання цвяхів-оберегів у кам'яні стіни українського дому, які прагне зруйнувати війна. Ілюстрації для книжки створив один із найвідоміших сучасних українських художників Олекса Манн.

Пропоную послухати вірш із цієї збірки про воєнний злочин на Херсонщині 6 червня 2023 року – підрив російськими загарбниками Каховської ГЕС, що спричинило масштабну екологічну катастрофу.

Перший читець:

Як тільки не називали:

велика вода, стихійне лихо,

всесвітній потоп –

але ні до чого тут стихія чи воля божа.

Ріка – погвалтована,

гнана чужинцями,

накрила зелені поля, казкові діброви,

білі хати з дивами всередині,

вишневі сади біля них,

картаті багатоповерхівки,

все нажите і пережите,

рибу, птаха і звіра,

коника і бджолу.

Жодного тобі ковчега – може, гумовий човен.

Врятується не той, хто праведник,

а той, по кого вчасно сягнуть рятувальники.

Риба не врятується,

звір не врятується.

Лебеді і качки врятують себе самі.

Господарі не покинуть корову, козу і півня.

Може, врятується кошеня,

що з останніх сил чіпляється за стіну потопленого будинку.

Може, пес, що кілька діб ночує на вершечку даху,

який ще видніється над водою.

Мама з дітьми, які завмерли

на горищі сусідського, вищого дому.

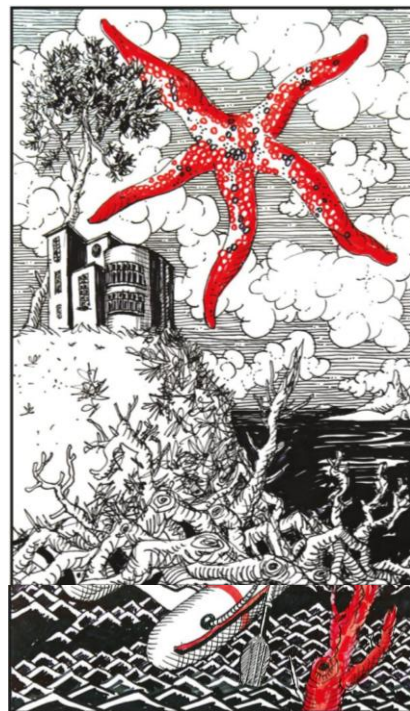
Старий чоловік не врятується і в човні –

ворог не спить.

Старий врятує, закривши собою, жінку.

Вкравши на лівому березі всі човни,

як останнє зерно у тридцятих,

ворог обстрілює евакуацію.
 Справа рук людських.
 Лихо серцець
 порожніх, як пробиті, здуті м'ячі.
 Називай на ім'я того, хто це вчинив.
 Ім'я йому легіон.
 Ім'я йому – ціла країна.
 Велика, фатальна пляма
 на карті світу.
 Називай її – ту, що хоче повторити.
 Називай, наче обеззброюєш.
 Наче встромляєш осиковий кілок –
 аби прив'язати човен.
 І ступити перший крок по воді.

Перший ведучий. Цей текст – про зруйновану землю, людей і життя – був почутий у світі і здобув міжнародне визнання одразу на трьох континентах. Він став лауреатом престижної міжнародної премії Asian Prize for Poetry – 2025. Окрім азійської премії, був відзначений в США та Європі.

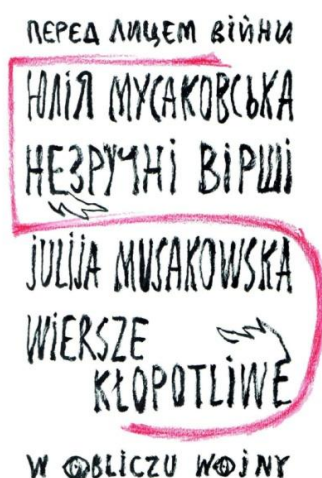
Вірші Юлії Мусаковської перекладені 30-ма мовами, окремі книжки видали у Польщі, Швеції та США. Авторка також відома як перекладачка англійською мовою. Перекладає переважно авторів-військових.

У 2023 році Юлія призупинила свою кар'єру в айті та міжнародному бізнесі, щоб зосередитись на літературній праці та адвокації України у світі. Вона – спікерка десятків фестивалів та інших культурних подій в різних країнах. Координує проєкт Ukrainian Wartime Poetry у співпраці з Ексетерським університетом (Великобританія), спрямований на переклад та промоцію поезії українських військових та активістів.

Проектом був передбачений запуск поетичної серії Amber Poets у видавництві Jantar Publishing, в межах якої вже вийшли книжки Артура Дроня, Ярини Черногуз та планується до випуску книжка Максима Кривцова.

Спільно з видавництвом Audiostories Юлія створила аудіовізуальний проєкт «Історії надії та відваги». Він поєднує поезію самої авторки та українських військових: Єви Тур, Артура Дроня, Єлизавети Жарікової, Федора Рудого та Ігоря Мітрова.

У 2025 році побачила світ нова польсько-українська збірка Юлії Мусаковської «Незручні вірші». Пропоную послухати вірш із цієї збірки. Він про те, якими ми мусимо бути, щоб перемогти. А після нашої перемоги майбутні покоління мають пам'ятати, крізь що ми пройшли, та надихатися нашою боротьбою та відвагою.

Перший читець:

Працювати, не підіймаючи голови.
Не втрачати притомності від новин.
Обертатись по колу в одному дні,
де немає нічого, окрім війни.
Ані крихти крику, ні краплі сліз,
ані жалю за тим, що було колись.
Ми залишили житла, а в них – серця,
або ж дому тримаємось до кінця,
поміж рідних стін, чотирьох кутів –
там збувається все, що лиш ти хотів.
Наші вічні предки з глибин землі
зупиняють удари, щоб ми змогли.
Наша чорна лють, як живе пальне,
безперервно штовхає тебе й мене,
За міста, по яких – «ураган» і «град».
За руїну ріллі й спопелілий сад.
За дитячий біль і старечий страх.
За життя, розвіяні по семи вітрах.
Ми – стеблини, що звиті в тугий канат,
ми – ріка, що звучить, як одна струна.
Ми – мурахи і велетні водночас.
Нам ще небо втримати на плечах.
Нам ще світу незнану любов нести
по кістках переможеної темноти.

Перший ведучий. На вірші Юлії Мусаковської створено кілька пісень. Послухаємо пісню «Телесик» у виконанні українського рок-гурту «Мертвий півень».

<https://www.youtube.com/watch?v=c4CRhmqScEw>

Другий ведучий. Артем Сенчило – український поет, художник, режисер. Народився 1971 року в Києві, мешкає там і зараз. Закінчив художню школу, потім факультет журналістики Київського національного університету ім. Тараса Шевченка та кінофакультет Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. Працював в газеті «Независимость», потім на українському телебаченні: на телеканалі «1+1», в Національній телекомпанії України, на телеканалі «UATV» з авторськими програ-

мами. Був режисером документальних фільмів «Символ» – про Івана Мазепу, режисером і оператором документального серіалу «АТО: історія війни» авторства Юрія Руденка, режисером і композитором документального фільму «День Бандери» та інших. У 2008 році на X міжнародному фестивалі телевізійних і радіопрограм для національних меншин «Мій рідний край» його програма «Розірване коло» була нагороджена Спеціальним призом у номінації «За кращу режисерську роботу».

Вірші почав писати у 16 років. В музичному гурті грав на бас-гітарі, чужі тексти для пісень не подобалися, тому спробував написати свої. У 1992 році вийшла з друку перша збірка, яка називалася «Епоха позднего чая». Вона, як і декілька наступних, була написана російською мовою. Перша книга з віршами українською мовою вийшла у 2021 році під назвою «Світ-танок». Наразі Артем Сенчило – автор 14-ти поетичних збірок. Також він талановитий художник, ілюструє книги як свої, так і інших письменників.

Від початку повномасштабного вторгнення 24 лютого 2022 року він почав вести римований календар, де фіксує кожну подію війни через власні почуття. Щодня поет писав по віршу і це був його спосіб фіксації подій та боротьби. Вірші публікувалися у соцмережах і ставали розрадою для тисяч українців. Пізніше вийшли з друку поетичні збірки «Дні. Щоденник весни 24.02.2022», «Дні. Щоденник літа 24.02.2022», «Дні. Щоденник осені 24.02.2022», «Дні. Щоденник зими 24.02.2022», «Дні. Щоденник другої весни 24.02.2022», «Дні. Щоденник другого літа 24.02.2022», «Дні. Щоденник другої осені 24.02.2022», «Дні. Щоденник другої і третьої зим 24.02.2022».

Оскільки вірші писалися гарячими слідами новин та переживань, вони позбавлені штучного пафосу. Це живі, оголені емоції: від болю втрати – до люті, від заціпеніння перших днів – до стійкої віри в перемогу. Поет не просто фіксує хронологію подій, а те, як війна змінює внутрішній світ людини, побут, сприйняття часу та цінність простих речей. Кожен вірш у книгах має дату або номер дня війни, тому читачі можуть крок за кроком прожити ті страшні і героїчні події разом з поетом. Пропоную послухати його вірш із збірки «Дні. Щоденник осені 24.02.2022».

Другий читець:

Знов гримлять, мов скажені, гармати,
Чортів всесвіт гуде, як бджола.
Так вже вийшло, що дідова хата
Розташована скраю села.
А тому, доки десь на болотах
Гучно виє некаране зло,
В діда є додаткова робота:
День і ніч захищати село.
В діда – кулями бита садиба
І мастило блищить в квітнику.
Кажуть, нечисть лякається срібла,
Солі, світла, а ще – часнику.
Кажуть, бісить безбожників мова.
Кажуть, корчить поганців від знань.
Кажуть, ворог тікає від Слова...
Дід не знає таких замовлянь.
Тож, не маючи срібної кулі
І параду щасливих прикмет,
Дід на зиму посадить цибулю
І почистить ручний кулемет.

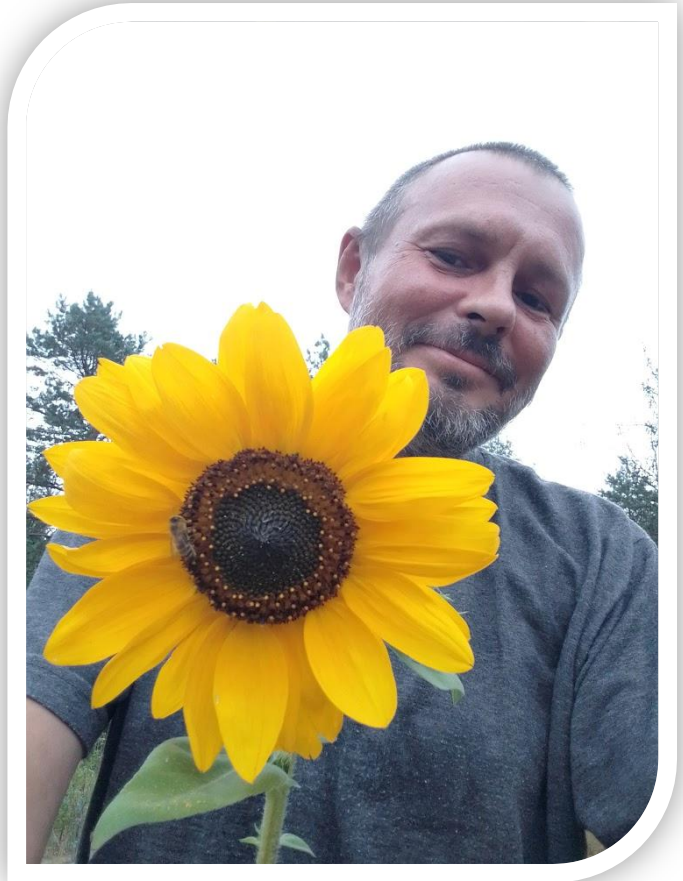

Другий ведучий. Цей вірш викликає водночас і щем, і гордість. Коли війна приходить на поріг, виявляється, що саме та хата, яка «скраю села», першою приймає на себе удар і стає першим форпостом оборони. Те, що хата дідова, підкреслює, що це – земля наших предків, яку тепер доводиться боронити від загарбників. Дід не панікує – він просто сприймає захист своєї землі як щоденну працю, як додаткову роботу. Він не збирається вмирати чи тікати, а планує жити далі, тому «на зиму посадить цибулю». Але водночас він готовий захищати цю землю, тому спокійно «почистить ручний кулемет». Дід біля своєї посіченої кулями хати стає уособленням усієї України – трохи втомленої, але затятої, готової боронити свій край до останнього.

Вірш Артема Сенчила «Пророцтво» був написаний у березні 2022 року, тобто у найважчий, сповнений невідомості перший місяць повномасштабної війни. Поет опублікував його на своїх сторінці у Facebook. Рядки, що поєднували в собі віру в перемогу та біблійні мотиви, ідеально потрапили в тогочасний емоційний стан українців. Користувачі почали масово репостити вірш, пересилати його в месенджерах та публікувати на інших платформах. Текст записали на відео відомі люди: актори, телеведучі та музиканти, бо цей надзвичайно проникливий та емоційний твір дарував надію на відродження України, перемогу світла над темрявою та справедливу відплату. Пропоную його послухати.

Другий читець:

І прийде час – по всій Землі
розквітнуть маки,
І заспівають кобзарі
пісні про Харків,
І на відновленій ріллі
життя воскресне,
І всі чужинські кораблі
зламають весла.
Тоді відновиться Закон –
і, попри втому,
Святий Небесний легіон
підє додому,
І стане плугом автомат,
а небо – синім,
І в ґрунт останній окупант
впаде насінням,
І прямо з раю навпростець
повз степ і кручі
Крізь море соняхів Творець
прийде до Бучі.
І вийде мати за село
назустріч сину,
І будуть правда, і любов,
і Україна.

Другий ведучий. Цей вірш став одним із знакових творів проєкту «Поезія Вільних» від Міністерства культури та інформаційної політики України. Деякі його рядки стали крилатими. Вірш закарбував формулу української перемоги: вона полягає не в бажанні знищити весь світ у відповідь, а в прагненні повернутися до нормального життя, відбудувати землю, дочекатися рідних із фронту й відновити прості, але святі цінності – правду, любов і Україну.

Вірші Артема Сенчила мають чіткий ритм і музикальність, тому вони привертали увагу музикантів та виконавців. Сам автор також часто виконує свої твори під гітару. На його вірші створено багато пісень. Пропоную послухати пісню «Вишивка Бога» у виконанні Вікторії Славінської, авторки музики та виконавиці у жанрі авторської пісні з м. Дніпро.

https://www.youtube.com/watch?v=h1a6_a6r288

Перший ведучий. Нехай поетичні пророцтва Артема Сенчила та інших поетів у повній мірі здійсняться! Нехай кожен з нас зустрине перемогу України сповненим сил та непереборного прагнення до життя. Дякуємо кожному захиснику, кожній захисниці

за любов до рідної землі, захист та відданість! Дякуємо нашим поетам за силу їхнього слова, яке здатне народжувати високі сенси навіть посеред хаосу й руйнувань. І хоча зараз наш український світ поглинає темрява, наші люди, наша культура, наші вірші є окремим променем світла.

Бібліографія

- В дитячий світ прокралася війна : вірші. – Вінниця : Нілан-ЛТД, 2018. – 60 с.
- Весна озброєна. Антологія воєнної лірики. – Київ : Ліра-К, 2022. – 304 с.
- Війна 2022: щоденники, есеї, поезія. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2022. – 440 с.
- В. О. П. Війною ограновані поезії. – Київ : ДІПА, 2018. – 64 с.
- Захальєвна книжка захисника України : поезії. – Київ : МедіаМакс, 2018. – 114 с. : іл.
- Крилом будь : поезії. – Луцьк : ФОП Мажула Ю. М., 2024. – 196 с. : іл.
- Напиши про війну : збірник віршів. – Вінниця : Нілан-ЛТД, 2017. – 96 с.
- Поезія без укриття : антологія. – Брустури : Дискурсус. 2022. – 240 с.
- Куш, П. Потужний творчий контрудар : [про антологію воєнної лірики «Весна озброєна»] / П. Куш // Урядовий кур'єр. – 2022. – № 176. – 13 серпня. – С. 4.
- Маленко, О. «На східному фронті без змін...». Риторика війни в сучасній українській поезії / О. Маленко // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2017. – № 22-24. – С. 91-95.
- Поліщук, Я. Війна та література / Я. Поліщук // Дніпро. – 2016. – № 2. – С. 186-194.
- Салига, Т. «...Землю нашу ідем від ворога відбирати» : [огляд творчості українських поетів патріотичної тематики] / Т. Салига // Українська літературна газета. – 2021. – № 14. – С. 16-17.

Anatoliy Anatoliy

Anatoliy Anatoliy. Між небом і війною : поезії / Anatoliy Anatoliy. – Київ : Білка, 2025. – 288 с.

Збірки, в яких є твори Anatoliy Anatoliy

- Альманах 2023. – Київ : Білка, 2025. – 264 с.
- #Голоси. Антологія військових письменників. – Київ : ФОП Степурін І. М., 2023. – 260 с. : іл.
- In principio erat Verbum. Україна: поезія війни. – Львів : Астролябія, 2024. – 400 с.
- #Фронтмени. Антологія мілітарної поезії. – Київ : Видавництво 333, 2025. – 272 с.
- Я в серці маю те, що не вмирає : альманах творів учасників АТО/ООС. – Луцьк : Терен, 2021. – 160 с.

Про письменника

Anatoliy Anatoliy. Сторінка у Facebook

<https://www.facebook.com/anatoliy.anatoliy.305194/>

«Ну, а що на війні? Там нормальних людей не було»: Це треба прочитати. Поет, на якого варто звернути увагу https://radiotrek.rv.ua/news/nu-a-shcho-na-viyni-tam-normalnih-lyudey-ne-bulo-virsh-yakiy-vam-treba-prochitati-foto_306010.html

Шатова, І. Тема війни і миру в сучасній українській поезії

<https://media.fupress.com/files/pdf/24/14072/38611>

Артур Дронь

Дронь, А. Гуртожиток № 6 : книга віршів / А. Дронь. – Львів : Тріада плюс, 2020. – 64 с. : іл.

Дронь, А. Тут були ми : книга віршів / А. Дронь. – Львів : ВД Старого Лева, 2023. – 112 с.

Збірники, в яких є твори Артура Дроня

Вітряки і Дон Кіхоти. Українська правда 25. – Київ : IST Publishing, 2025. – 376 с.

Молоді голоси : антологія сучасної української поезії. – Тернопіль : Золота пектораль, 2021. – 216 с.

Поміж сирен. Нові вірші війни : поетична антологія. – Харків : Vivat, 2023. – 496 с.

Сучасна українська проза та поезія. Т. 2. – Київ : VOGUE UKRAINE / ТОВ «Вангард Медіа», 2025. – 240 с.

Цієї ночі сніг упав : поетична антологія. – Львів : ВД Старого Лева, 2025. – 216 с.

Про письменника

Артур Дронь звільнився з лав ЗСУ та анонсував книжку про війну

<https://chytomo.com/artur-dron-zvilnyvsia-z-lav-zsu-ta-anonsuvav-knyzhku-pro-vijnu/>

Заблоцька, О. Рядки з фронту: Артур Дронь про роль воєнної поезії, плани після демобілізації та нову книгу <https://suspilne.media/culture/1082209-radki-z-frontu-artur-dron-pro-rol-voennoi-poezii-plani-pisla-demobilizacii-ta-novu-knigu/>

Людмила Горова

Горова, Л. Сію тобі в очі : вірші / Л. Горова. – Київ : Люта справа / ТаТиШо, 2022. – 112 с.

Збірники, в яких є твори Людмили Горової

Сучасна українська проза та поезія. Т. 1. – Київ : VOGUE UKRAINE / ТОВ «Вангард Медіа», 2023. – 308 с.

Про письменницю

Кокора, А.-Л. «Наше життя – це фронт, а наші предки – тил. Колись вони впорались, і ми впораємося»/ А.-Л. Кокора // Країна. – 2022. – № 631. – 21 липня.

Шатова, І. Тема війни і миру в сучасній українській поезії

<https://media.fupress.com/files/pdf/24/14072/38611>

Максим Кривцов

Кривцов, М. Вірші з бійниці : поезії / М. Кривцов. – Київ : Наш формат, 2023. – 176 с. : іл.

Кривцов, М. На мінному полі пам'яті. Щоденники, есеї, оповідання / М. Кривцов. – Київ : Наш формат, 2025. – 416 с.

Збірники, в яких є твори Максима Кривцова

Книга Love 2.0. Любов і війна : збірка поезій . – Київ : Книголав, 2023. – 224 с .

Маринчак, Н. Колискова 21 століття Vol. 1: що тебе заколисує? : мистецький нон-фікшн / Н. Маринчак. – Харків : ФОП Леонова А. Р., 2020. – 144 с. : іл.

Поміж сирен. Нові вірші війни : поетична антологія. – Харків : Vivat, 2023. – 496 с.

Там, де вдома: 112 віршів про любов і війну : збірка. – Харків : АССА, 2019. – 160 с.

Про письменника

«Вони вбивають наших митців». Ким був Максим Кривцов, який загинув на фронті <https://www.bbc.com/ukrainian/articles/cyj91p98xrno>

Людина фантастичного таланту. Згадаймо поета Максима Кривцова (Далі)

<https://glavcom.ua/country/society/-zhadajmo-maksima-krivtsova-1003568.html>

Розстріляне відродження ХХІ ст.: про життя і творчість загиблого 33-річного поета-бійця Максима Кривцова <https://zahid.espresso.tv/rozstrilyane-vidrozhennya-xxi-st-pro-zhittya-i-tvorchist-zagiblogo-33-richnogo-poeta-biytsya-maksima-krivtsova>

Юлія Мусаковська

Мусаковська, Ю. Бог свободи : поезії / Ю. Мусаковська. – Львів : ВД Старого Лева, 2021. – 136 с. : іл.

Мусаковська, Ю. Залізо / Żelazo : поезії / Ю. Мусаковська. – Сейни : Пограниччя, 2022. – 50 с.

Мусаковська, Ю. Каміння і цвяхи : поезії / Ю. Мусаковська. – Львів : ВД Старого Лева, 2024. – 112 с. : іл.

Мусаковська, Ю. Маски : збірка поезій / Ю. Мусаковська. – Київ : Смолоскип, 2011. – 120 с. – (Лауреати «Смолоскипа»).

Мусаковська, Ю. На видих і на вдих : поезії / Ю. Мусаковська. – Київ : Факт, 2010. – 112 с.

Мусаковська, Ю. Незручні вірші = Wiersze kłopotliwe / Ю. Мусаковська. – Сейни : Fundacja Pogranicze, 2025. – 128 с. – (Перед обличчям війни).

Мусаковська, Ю. Полювання на тишу / Ю. Мусаковська. – Тернопіль : Крок, 2014. – 114 с.

Мусаковська, Ю. Чоловіки, жінки і діти : поезії / Ю. Мусаковська. – Львів : ВД Старого Лева, 2015. – 128 с. : іл.

Збірки, в яких є твори Юлії Мусаковської

Антологія молоді української поезії III тисячоліття. – Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2018. – 496 с.

Війна 2022: щоденники, есеї, поезія : антологія . – Львів : ВД Старого Лева, 2023. – 440 с.

Воєнний стан : антологія . – Чернівці : Meridian Czernowitz, 2023. – 368 с.

Діалоги про війну. – Харків : Vivat, 2024. – 512 с. : іл.

Поміж сирен. Нові вірші війни : поетична антологія. – Харків : Vivat, 2023. – 496 с.

Про письменницю

Важливий спосіб висловлювання в темні часи: розмова з Юлією Мусаковською про поезію, переклади та сенси <https://suspilne.media/culture/948483-vazlivij-sposib-vislovluvanna-v-temni-casi-rozmova-z-ulieu-musakovskou-pro-poeziu-perekladi-ta-sensi/>

«Поезія народжується з великих потрясінь». Поетка Юлія Мусаковська про поезію в часи війни https://www.holosameryky.com/a/interview_musakovska_poezia_pid_chas_viny/7622946.html

Юлія Мусаковська. Вірші <https://arkushi.com/poety/yulia-musakovska/>

Юлія Мусаковська : «Під час війни в мене більше потреба мовчати, але мусимо говорити» <https://novapolshcha.pl/article/yuliya-musakovska-pid-chas-viini-v-mene-bilsha-potreba-movchati-ale-mi/>

«Я був абсолютно вражений несамовитим бажанням українців жити в своїй країні»: Дейв Еггерс у розмові з Юлією Мусаковською : [американський письменник та видавець].

<https://localhistory.org.ua/texts/interviu/ia-buv-absoliutno-vrazhenii-nesamovitim-bazhanniam-ukrayintsiv-zhiti-v-svoyii-krayini-deiv-eggers-u-rozmovi-z-iuliieiu-musakovskoiu/>

Артем Сенчило

Сенчило, А. Дні. Щоденник весни 24.02.2022: поезії / А. Сенчило. – Київ : Друкарський двір Олега Федорова, 2022. – 102 с.

Сенчило, А. Дні. Щоденник літа 24.02.2022: поезії / А. Сенчило. – Київ : Друкарський двір Олега Федорова, 2022. – 110 с.

Сенчило, А. Дні. Щоденник осені 24.02.2022 : поезії / А. Сенчило. – Київ : Друкарський двір Олега Федорова, 2022. – 104 с.

Сенчило, А. Дні. Щоденник зими 24.02.2022 : поезії / А. Сенчило. – Київ : Друкарський двір Олега Федорова, 2023. – 104 с.

Сенчило, А. Дні. Щоденник другої весни 24.02.2022 : поезії / А. Сенчило. – Київ : Друкарський двір Олега Федорова, 2022. – 102 с.

Сенчило, А. Дні. Щоденник другого літа 24.02.2022 : поезії / А. Сенчило. – Київ : Друкарський двір Олега Федорова, 2023. – 102 с.

Сенчило, А. Дні. Щоденник другої осені 24.02.2022 : поезії / А. Сенчило. – Київ : Друкарський двір Олега Федорова, 2024. – 104 с.

Сенчило, А. Дні. Щоденник другої і третьої зим 24.02.2022 / А. Сенчило. – Київ : Друкарський двір Олега Федорова, 2025. – 104 с.

Збірники, в яких є твори Артема Сенчила

Поетична вАрта. Українська поезія спротиву : антологія. – Будапешт: Фундація української книги в Угорщині, 2024. – 140 с.

Про письменника

Артем Сенчило : сторінка у facebook

https://www.facebook.com/samart29?locale=uk_UA

Артем Сенчило : YouTube-канал

<https://www.youtube.com/channel/UCbAqKMCl3X8luWFxIB1bRZw>

Митці за Україну! За нашу Перемогу! Артем Сенчило

<https://www.instagram.com/p/CasAhrDItnu/>

**Комунальний заклад "Запорізька обласна
бібліотека для дітей "Юний читач"
Запорізької обласної ради**

**69006
м. Запоріжжя,
вул. В. Лобановського, 14**

Телефони: (061) 236-85-62

**Електронна пошта: zobd@ukr.net
Сайт: www.zobd.zp.ua**